Göttweig (?), 12. Jh.

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=9146
Copyright: Melk, Benediktinerstift

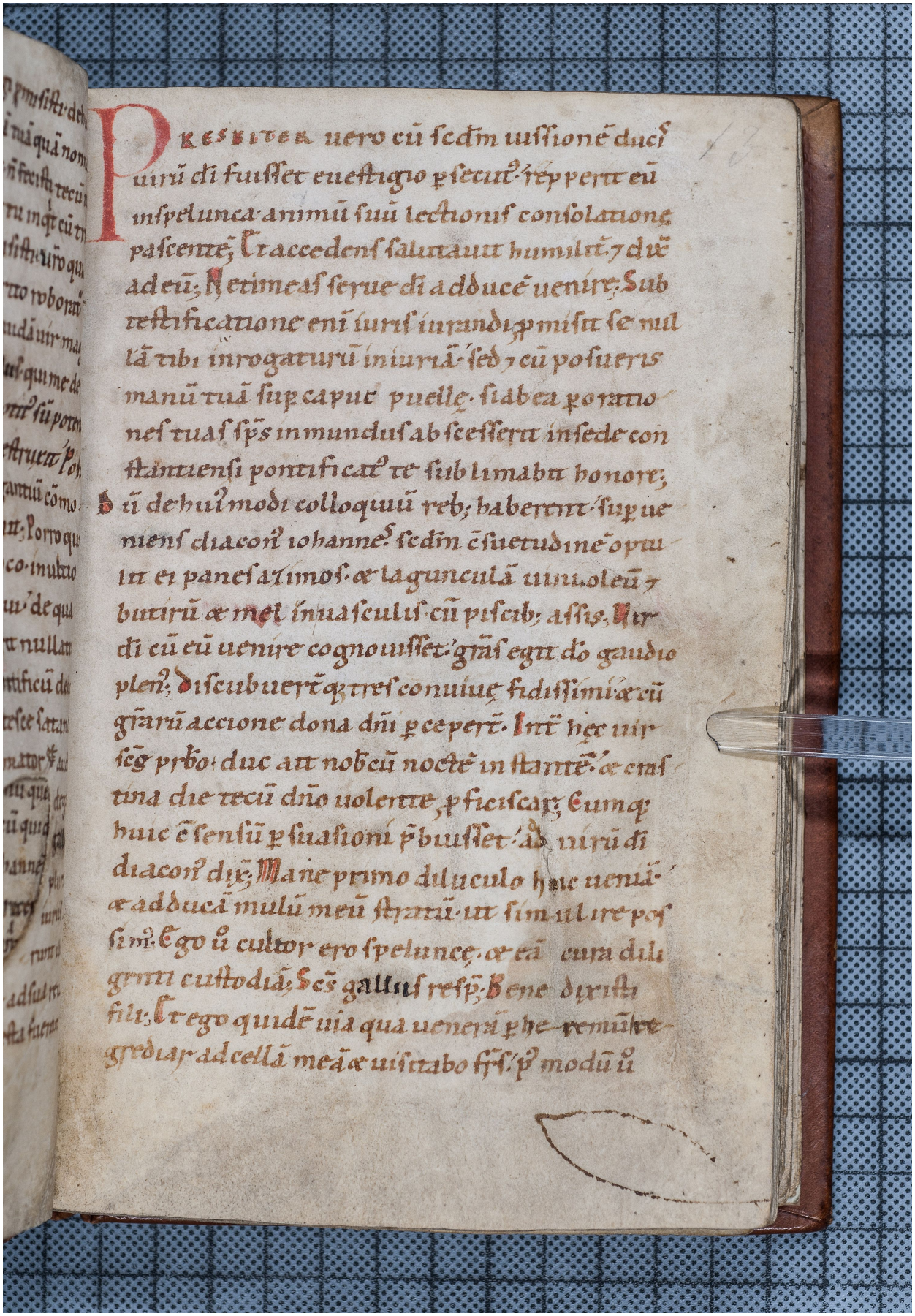

Presbiter uero cũ secũdm iussionẽ ducis
uiri dei fuisset euestigio p secum repperit eũ
in spelunca animũ suũ lectionis consolatione
pascentẽ. Et accedens salutauit humiliter. dixit
ad eũ. Ne timeas serue dei adducẽ uenire. Sub
testificatione enim iuris iurandi p misit se nul
lã tibi inrogaturũ iniuriã. sed. cũ posueris
manũ tuã sup caput puellę. si abea p oratio
nes tuas spiritus inmundus abscesserit in sede con
stantiensi pontificat te sublimabit honore.
Dũ de huiusmodi colloquiũ reb. haberent. sup ue
niens diaconus iohannes secũdm cõsuetudinẽ opu
lit ei panes azimos. et lagunculã uini. oleũ.
butirũ et mel in uasculis. cũ piscib. assis. Vir
dei cũ eũ uenire cognouisset. grãs egit do gaudio
plenus. discubuerũt q tres conuiuę fidissimi et cũ
grãrũ accione dona dñi p ceperũt. Inter hęc uir
seq prbo. duc ait nobcũ nocte in stantiẽ. et cras
tina die tecũ dño uolente. p ficiscar. Cumq
huic ẽ sensũ p suasioni p buisset. ad uirũ dei
diaconus dixit. Mane primo diluculo huc uenũ
et adducã mulũ meũ stratũ. ut simul ire pos
simus. Ego ũ cultor ero spelunce. et eã cura dili
genti custodiã. Sed gallus resp. Bene dixisti
fili. Et ego quidẽ uia qua uenerã p he remũire
gredior ad cellã meã et uisitabo fres. p modũ ũ